

lignende Udtalelser baade i Fjor og i Aar. Jeg erkender, at man nu af egen Drift tager stærkere fat derpaa, og derfor er det ikke rigtigt at vende tilbage til Bestemmelserne af 1888 og for saa vidt heller ikke til den stetoskopiske Undersøgelse, som man den Gang tænkte sig gennemført; den er man ved at komme bort fra til Bedste for andre Metoder. Derfor tror jeg, at det tidligere Standpunkt nu maa være et forladt Standpunkt. Men deraf følger ganske vist ikke, at man ikke skulde beskræbe sig for at gøre, hvad man kan, og at det skulde være en for stor Byrde at lægge nogle Forpligtelser med Hensyn til Tilsyn paa dem, der eje Tillægsdyr og gøre sig Fordel af dem ved at stille dem til almindelig Bedækning, kan jeg ikke erkende. Nu siger det ærede Medlem, at Staten bør bære det. Det er dog noget af det urimelige, jeg har hørt. Naar en Mand gør sig Fordel af at holde Tillægsdyr og lade andre benytte dem, er der dog ingen Grund til, at Staten skal betale disse Omkostninger. Jeg finder det besøjet, at Staten siger, at den vil føre et almindeligt Tilsyn med disse Husdyr, og der er heller ikke Tale om Tilberedelse, men om et almindeligt Efterblik af, hvorvidt Dyret efter sit Helbred er egnet til at benyttes paa den Maade. Det forekommer mig ejendommeligt, at man der vil komme til Statskassen. Det viser, at Tanken drejer sig altid om at faa saa mange Benge ud af Statskassen som muligt til Bedste for de enkelte Borgere; thi det er det, der her er Tale om. At Statskassen paa lægger vedkommende, at de skulde sørge for, at deres Dyr, naar de stilles til andres Naadighed, ere sunde, synes jeg er i sin Orden, saa vel som at man fører Tilsyn dermed, saa det Forslag, der er stillet under Nr. 31 b, er ganske urimeligt. Ogsaa Nr. 31 a forekommer mig urimeligt, som jeg allerede har udtalt. Det er virkelig ikke nogen Byrde, som er værd at tale om, at lægge paa Befolkningen, at de Dyr, der stilles til offentlig Benyttelse, skulle være sunde, og at vedkommende en Gang om Aaret skal have Attest for det. Som det ærede Medlem her ved Siden af (D. Scavenius) oplyste, gaar man jo andre Steder ganske anderledes vidt, og der kunde godt være Tale om, at ogsaa vi forlangte, at kun gode Dyr — gode i den Forstand, at de være nyttige for Avling — maatte stilles til offentlig Benyttelse. Saa vidt gaa vi imidlertid ikke. Det gør man andet Steds, og er der nogen, der har Øyst til at gøre det her, var jeg ikke saa bange for at være med. Maaffe er det lidt for tidligt, vi komme nok til det Standpunkt, og med Hensyn til

Avægavls- og Hingsteforeninger forudsætte vi allerede, at noget saadant skal ske. Det vilde i Virkeligheden være et stort Skridt fremad, maaffe vi endnu ikke kunne gøre det, men vi komme nok til at gøre det. — Det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) var saa vel fornøjet med den nuværende Lov om smittsomme Sygdomme. Savel, det er en god Lov, det har jeg sagt mange Gange; men det ærede Medlem ved jo meget godt — han har jo fulgt med i saa Henseende — at den trænger baade til Klarhed og til Udbidelse af Bestemmelserne, og det adskillige Bestemmelser, som ogsaa ville være til Fordel for Jordbruget — det er jo det, det ærede Medlem altid taler om; hvad der er Fordel ved for Jordbruget, hvad det kan vinde mest ved. Der naaes ogsaa adskilligt i den Retning. Det forekommer mig, at efter at vi i 5 Aar have talt om dette, og det fra alle Sider erkendes, at vi trænge til en ny Lov, var der nok Grund til endelig at se at komme til Enighed. Det ærede Medlem er saa ivrig for provisoriske Love, at han foreslaar, at Indenrigsministeren kan komme med provisoriske Love, i Stedet for at vi skulde se at faa en god ny Lov. Ja, det Standpunkt havde jeg virkelig ikke ventet indtaget af det ærede Medlem.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Jo mere man forhandler om denne Sag, desto videre kommer man ud. Saaledes omtalte den højtærede Minister jo nu, at man ogsaa vilde komme til en Lov, som ikke alene handlede om smittsomme Sygdomme, men ogsaa om, hvor vidt et Dyr var et godt Avlingsdyr eller ej, saa at man ogsaa fik en Lov, som gik ud paa, om det eller det Dyr med Hensyn til Godhed kunde benyttes som Avlingsdyr. Saa vidt tror jeg nu ikke, man vil komme for det første (Indenrigsministeren [Singerstedt]): Jeg talte kun om Dyrenes offentlige Benyttelse). Savel, men saa vidt tror jeg i alt Fald ikke, man vil komme ved Lov for det første. Det er nok muligt, at man med Hensyn til Avægavlsforeninger, hvis de skulle have Statshjælp, kan komme til noget i den Retning, og det skal jeg ikke sige noget om. Naar den ærede Minister sagde, at det var et tilbagelagt Standpunkt, naar man med Hensyn til Diagnosen af, hvor vidt et Dyr var sygt eller ikke, holdt sig til den stetoskopiske Undersøgelse, er det jo en Indrømmelse over for de ærede Medlemmer, som have stillet Vædringsforslaget under Nr. 31 a. Hvorfor har man hidtil i Lovforslaget opretholdt denne Bestemmelse? Fordi man ikke